

B.

Mødet den 6. November 1924. (For lukkede Døre).

Fraværende: Niels Barnow, J. Chr. Møller, M. Simonsen og Mariane Thomsen.

1. (J. Nr. 463—1924). Indstilling angaaende **Bortgivelse af Fripladser ved Aarhus Handelshøjskole.**

Skoleraadet indstiller at tildele Fripladser til følgende:

Anna Elkjær	$\frac{1}{2}$	Friplads i 1. Klasse
Tage Hedeager	$\frac{1}{2}$	— - 1. —
Ejnar Hansen	$\frac{1}{2}$	— - 2. —
Ingeborg Madsen	$\frac{1}{2}$	— - 2. —
Sigrid Mortensen	$\frac{1}{2}$	— - 2. —

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 447—1924). Indstilling angaaende **Besættelse af 2 ledige Politibetjentpladser.**

Fra Politimesteren forelaa følgende Indstilling:

1. Lagerforvalter P. A. Kristensen, Aarhus.
2. Sergeant K. L. Pedersen, do.
3. Skovfoged A. E. Jensen, Allingaabro.
4. Mejerist A. K. Axelsen, Aarhus.
5. Fhv. Skovfoged A. F. Kjær, Rosenvænget.
6. Portør N. C. Hougaard, Langaa.
7. Kontorist P. A. J. Nielsen, Aarhus.

Nr. 1, P. A. Kristensen ansattes fra 1. December 1924, og Nr. 4, A. K. Axelsen, fra 1. Febr. 1924.

3. (J. Nr. 27⁴⁰.—1924). **Andragende fra Sadelmager V. Thingvad om Statslaan til et Byggeforetagende ved Brendstrupvej.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at Andrageren godtgør at være Ejer af 2400 Kr., idet Grundens Værdi ikke kan ansættes til mere end 1500 Kr., som den staar Andrageren i.

En Forudsætning for, at der kan bygges paa Grunden, er det, at Arealet godkendes af Indenrigsministeriet som egnet til aaben og lav Bebyggelse, idet der for Tiden hverken findes Kloak eller Vandledning.

Tiltraadtes.

4. (J. Nr. 201—1924). **Andragender om Indflytningstilladelse.**

Fra Boligkontrollen forelaa følgende Indstilling:
Anbefalede Andragender:

S. Weinrich, Trige Skov.

Postass. J. S. Grauslund, Vejen.

Direktør P. Buchtrup, Brabrand.

Skræder V. Nielsen, Randers.

Linoleumsarb. C. C. Petersen, København.

Værkf. O. J. Andersen, Sundby-Hvorup Kommune.

Automobiltekniker E. Drösche, Riis Skov.

Ditlev Jensen, Aabyhøj.

M. Rugaard, Silkeborg (Forretningslokaler).

J. P. Larsen, Viby (Forretningslokaler).

Ikke anbefalede Andragender:

Repræsentant J. P. Nicolaisen, Kongsvang.

Hjælpearb. Th. Bülow Frandsen, Aalborg.

Repræsentant R. Jensen, Viby.

Tjener E. Th. Hansen, København.

Skræder L. P. Pedersen, Saralyst.

A n d r. C h r i s t e n s e n pegede paa, at en af dem, som var nægtet Indflytning, ønskede at leje en Lejlighed i Sønderalle til 2200 Kr., og det burde man egentlig ikke forhindre, idet en saa dyr Lejlighed vel vanskelig kunde lejes ud. Udvalget burde vist se lidt nærmere paa denne Sag.

S. P e t e r s e n fandt ingen særlig Grund til at ændre Indstillingen. Vedkommende Ansøger havde en Ejendom i Kongsvang, som han gerne vilde sælge; han ønskede derfor at leje Lejlighed i Aarhus, men agtede kun at beholde den dyre Lejlighed, indtil han kunde faa en anden. Taleren havde henstillet til ham at bytte med en anden, men han var bange for, at Lejligheden saa i Mellemtiden blev lejet ud, og det tydede jo ikke paa, at det var vanskeligt at faa den udlejet. Skulde det senere vise sig vanskeligt, kunde man maaske komme tilbage til Sagen.

F o r m a n d e n havde egentlig set derpaa ligesom Overretssagføreren, men efter de af Hr. S. Petersen givne Oplysninger var der næppe Grund til at ændre Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 457—1924). **Ansøgning fra E. Bostrup Iversen om Autorisation som Elektroinstallatør.**

Anbefalet af Belysningsudvalget.

Bevilgedes.

6. (J. Nr. 344—1924). **Besværing fra en Del Beboere i Nærheden af Brammers Café over, at denne har Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12 Nat.**

Fra Politimesteren forelaa Meddelelse om, at han fra $1\frac{1}{2}$ d. A. har frtaget Enkefru Schmidt Retten til at holde aabent til Kl. 12 Nat.

F o r m a n d e n henviste til den foreliggende Rapport. Politimesteren var af den Formening,

at naar det var særlig slemt den sidste Time, skyldtes det, at Havnebeværtningerne ifølge Byraadets Ønske var blevet lukkede Kl. 11; men Politimesteren havde dog fundet Anledning til at lukke Brammers Café Kl. 11 fra 1. December. Taleren henstillede at svare overensstemmende med Politimesterens Erklæring.

M. B r a m m e r antog, at Urenligheden i Porte og Gadedøre tildels skyldtes, at der manglede en Nødtørftsanstalt i Kvarteret.

F o r m a n d e n havde i mange Aar beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, men var nu kørt træt og overlod det til andre.

V a l d. P e d e r s e n fandt det for dyrt, hvis der skulde laves Nødtørftsanstalt i hver Gade.

J. P e r r e g a a r d mente, der tiltrængtes et Pissoir paa dette Sted, efter at det tidligere paa Brunsbro var fjernet.

Det vedtoges at svare overensstemmende med Politimesterens Skrivelse.

7. (J. Nr. 425—1924). **Andragende fra Sejlmager Gregersen om Dispensation fra Reglerne om Udskrivning af Børn i Borgerskolerne.**

Fra Skolekommissionen forelaa følgende Skrivelse;

»Da den ansøgte Udskrivning hverken kan finde Sted efter Lov af 24. Marts 1904, 5. Stykke, eller endnu mindre efter den ny Affattelse af Skoleplanen for Aarhus Borgerskoler, § 4, af hvilken Eksemplar vedlægges, ser Skolekommissionen ikke nogen Mulighed for, at medfølgende Andragende kan bevilges«.

Skoleudvalget anbefaler Byraadet at tiltræde nævnte Udtalelse.

Tiltraadtes.

8. (J. Nr. 468—1924). **Andragende fra Skoletandlæge Frk. Marie Knudsen om Tilladelse til, at en Vikar maa overtage hendes Arbejde i den halve Arbejdstid.**

Fra Skoleudvalget forelæa følgende Indstilling:

«Udvalget mener at burde anbefale det ærede Byraad at bevilge Tandlæge Frk. Marie Knudsens Andragende, dog ikke længere end til Sommerferien 1925, saaledes at de to Tandlæger Frk. Knudsen og Fru Andresen deler en Tandlæges Løn, og saaledes at ingen af dem i den omhandlede Tid i Tilfælde af Sygdom har Ret til fri Vikar.»

F o r m a n d e n anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 29²—1924). **Fastsættelse af Pension for afskediget Mekaniker ved Belysningsvæsenet, E. Christensen.**

Pensionen fastsattes til 2493,33 Kr. aarlig fra 1/1 1925.

10. (J. Nr. 17⁶⁰—1924). Indstilling angaaende **Eftergivelse af Fattighjælp** ydet Arbejdsmand F. Weibel Sørensen af Linaa.

Anbefalet af Fattigudvalget.

Bevilgedes

11. (J. Nr. 17⁶¹—1924). Ansøgning fra L. A. E. Arentsen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Anbefalet af Fattigudvalget paa Vilkaar, at Ansøgeren tilbagebetaler den efter 5. Juni 1924 ydede Hjælp.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 467—1924). **Andragende fra Bestyrelsen for Den gamle By om Kommunens Garanti for et Laan paa 50000 Kr.**

H. P. Christensen forelagde Indstillingen. Hvis de Klingenbergiske Huse skulde opføres, var

det nødvendigt at gøre det, mens man havde de to Haandværksmestre, som havde nedrevet dem. Bestyrelsen mente at kunne regne med et aarligt Tilskud af Kommunen paa 10000 Kr., og det var da Meningen, at dette Beløb skulde bruges til at dække det foreslaaede Laan igennem 5 Aar. Samtidig var Murermester Bak gaaet ind paa at frafalde sit Mestersalær ved Arbejdet og lade dette Beløb gaa til Betaling af Renterne, hvorimod Tømrmester Withen for Øjeblikket ikke var i Stand til at give noget Tilskud hertil. Taleren vilde med disse Oplysninger anbefale Byraadet at tiltræde Garantien.

K j e l d S ø r e n s e n var blevet noget forbavset over denne Skrivelse fra Den gamle By, for der forelaa for ca. 1 Maaned siden en Indstilling derfra om Opførelse af disse Bygninger, og af denne fremgik, at den økonomiske Side af Sagen var i Orden. Det saa nærmest ud til, at Bestyrelsen havde ført Byraadet bag Lyset; men det var forøvrigt ikke første Gang, det var sket. Nu var alt lagt saaledes til Rette, at man næppe kunde standse Arbejdet; men Taleren vilde henstille, at et Byraadsudvalg tager en Forhandling med Bestyrelsen for at faa en Plan over, hvorledes der skal administreres i de kommende 5 Aar for at faa Pengene til at slaa til, og samtidig maatte man gøre Bestyrelsen opmærksom paa, at naar den paabegyndte et Arbejde, burde den paa Forhaand vide lidt om, hvorledes Pengene kunde skaffes; den her brugte Fremgangsmaade var urigtig.

K. M o u s t e n bemærkede, at Bestyrelsen jo havde Løfte om 10000 Kr. aarlig i 5 Aar, saa Byraadet maatte vel gaa med til Garantien. Men Taleren vilde henstille at lade Forskønnelses-

udvalget se paa Sagen, før Byraadet giver sin endelige Tilslutning.

A n d r. C h r i s t e n s e n antog ikke, det gav-
nede noget at lade Sagen gaa til Forskønnelses-
udvalget. Dette Udvalg havde haft Sagen til Er-
klæring angaaende Opførelsen af Bygningerne,
hvilket var naturligt, men den økonomiske Side
af Sagen var jo Udvalget ganske uvedkommende.
Der var her ikke Tale om at kræve større Til-
skud af Kommunen, men blot at faa det 5-aarige
Tilskud til Raadighed paa en Gang ved et Laan
paa 50000 Kr., saaledes at Kommunens Tilskud i
de 5 Aar anvendes til Afdrag paa Laanet. Naar
der saa fra anden Side var givet Tilsagn om Be-
taling af Renterne, vilde det ikke mærkes synder-
ligt paa det aarlige Budget, og der var ingen
Grund for Byraadet til at være ængstelig derover.
Selvfølgelig kunde Bygningerne opføres baade
bedst og billigst, naar det blev gjort paa een Gang,
mens man havde de Folk, som havde forestaaet
Nedrivningen, til at gøre Arbejdet.

J. P e r r e g a a r d bekræftede, at det af Be-
styrelsens forrige Indstilling fremgik, at Pengene
var sikrede, men i Mellemtiden var der sket det,
at de Mestre, som skulde kautionere i Privatban-
ken, havde haft et stort Tab, og derfor ønskede
Banken nu Byraadets Kaution. Det var rart at
faa Sikkerhed for, at Kommunen ikke kom til at
betale Renterne af Laanet, og Taleren vilde an-
befale at lade Forskønnelsesudvalget se paa Sa-
gen først.

H. P. C h r i s t e n s e n erindrede om, at hele
Byraadet i sin Tid gik med til at tillade, at Byg-
ningerne fra Aalborg maatte opmagasineres i Haven,
og naar en saadan Indrømmelse først var givet,
kunde man næppe senere nægte Opførelsen. Om

Banken forlangte Byraadets Kaution, fordi den ikke ansaa disse Mestre for gode nok, vidste Taleren ikke; men naar der ellers var Enighed i Byraadet om at yde 10000 Kr. i Tilskud i 5 Aar, gjorde det jo ingen Forandring, at disse Penge blev anvendt til Dækning af Gælden. Der var vist ogsaa tilstrækkelig Sikkerhed for, at Renten blev betalt paa den af Taleren nævnte Maade. Man maatte ogsaa regne med, at Foretagendet vakte stor Interesse udenfor Aarhus; flere Velyndere havde udtalt deres Sympati for Sagen og stillet Tilskud i Udsigt, bl. a. Direktør Jacobsen fra Carlsberg. ligesom ogsaa Statstilskudet var blevet noget forhøjet. Taleren havde ikke noget imod, at Forskønnelsesudvalget kom til Stede ved et Møde og fik Sagen forelagt, saa kunde Forhandlingerne i Dag betragtes som en 1. Behandling.

Kjeld Sørensen var indforstaaet med, at man vanskeligt kunde nægte Andragendet, som Situationen havde udviklet sig, men alligevel var Byraadet ligesom tidligere ført bag Lyset. Da Spørgsmaalet om Bygningernes Opførelse var til Forskønnelsesudvalgets Erklæring, var det under den Forudsætning, at Pengene var til Stede, og det berørtes derfor ikke i Udvalgets Indstilling, kun den direkte Udgift, som Udvalget fik derved. Hvis de 10000 Kr. aarlig skulde betales til Privatbanken, kunde Bestyrelsen umulig klare sig, og Resultatet vilde da blive et nyt Andragende til Byraadet om Tilskud. Det skulde siges her, at Bestyrelsen omgikkes letsindigt med Pengene, og det vilde støtte Byraadets Medlemmer i Bestyrelsen at paatale dette.

Marius Geertsen fandt det mest praktisk at faa de Klingenberske Bygninger rejst paa een Gang. Byraadet kunde selvfølgelig standse den videre Udvikling, naar de 50000 Kr. var betalt,

men naar der var givet Tilsagn om 10000 Kr. aarlig i 5 Aar, var der jo ikke noget særligt at være bange for. Naar Bygningerne blev opført, kunde det meste af de opmagasinerede Ting rummes deri, og det vilde saa blive en endnu større Attraktion end hidtil og derved ogsaa give større Indtægt. Skulde der senere komme Andragende om Tilskud, var Byraadet jo Herre over, om man vilde bevilge noget eller ikke.

P. P e t e r s e n bemærkede, at det, som her var sket, var det almindelige, at de kloge narrer de mindre kloge, og det vilde sikkert ogsaa vedblive i Fremtiden.

A n d r. C h r i s t e n s e n protesterede imod den Beskyldning, at Bestyrelsen omgikkes letsindig med Pengene; det eneste, der skete her, var, at man brugte det 5-aarige Tilskud paa een Gang, og saa afdragede det i Banken med 10000 Kr. aarlig. Hvis Byraadet ikke troede, at dets Repræsentanter i Bestyrelsen kunde se paa et Budget, maatte man hellere sætte andre derind. Selvfølgelig kunde Byraadet, hvis man mente, at Forudsætningerne var bristede, nægte Opførelsen af Bygningerne, det var den eneste naturlige Konsekvens, for at sende Sagen til Forskønnelsesudvalget var der ingen Anledning til. Som det fremgik af Budgettet, blev der Penge tilovers hvert Aar, naar de 10000 Kr. var betalt; sidste Aar havde der været 40000 besøgende i Haven, og dette Tal vilde antagelig stige.

V a l d. P e d e r s e n vilde sige, som i sin Tid Pastor Laursen sagde i Byraadet: Det er en køn Kop Te, der er lavet; den er ikke nem at drikke! Byraadet vedtog i sin Tid, at man ikke vilde have noget med de Klingenbergsske Bygninger at gøre, saa gav man alligevel senere Tilladelse til deres Opstilling, da der var Garanti for, at Pengene var

skaffet til Veje, og nu var der ikke Spor af Garantien alligevel. Man skyldte dog hinanden at lægge Kortene paa Bordet. Byraadet skulde have fastholdt sin Nægtelse af at have noget med Sagen at gøre; det havde været en Lærestreg til de Herrer; nu kunde de bagefter mere sig over, at Byraadet kom med deri. Anlægget derude henhørte under Forskønnelsesudvalget, og derfor var det naturligt at henvise Sagen til dette. Men man burde heraf lære for Fremtiden at være lidt forsigtig med Kommunens Midler.

K j e l d S ø r e n s e n havde ikke troet, at Overretssagføreren vilde tage Ansvaret for det opstillede Budget, for det var givet, at det ikke kunde holde, naar de 10000 Kr. skulde betales til Banken, og saa vilde Byraadet blot faa et nyt Andragende om Tilskud. Dertil kom, at Byraadet skulde kautionere og altsaa kunde risikere at komme til at betale Beløbet lige saa vel som Renterne. Det var en Uriaspørgsmål for Byraadsmedlemmer at være i den Bestyrelse, og derfor burde de ikke modsætte sig Byraadets Støtte. Hvis Bestyrelsen havde saa meget imod at henvise Sagen til Forskønnelsesudvalget, havde Taleren ikke noget imod, at det f. Eks. blev Budgetudvalget.

H. P. C h r i s t e n s e n var ikke blevet narret, som Konsul Petersen vilde give det Udseende af, for Taleren havde aldrig været Modstander af Den gamle By, men blot ment, at Udviklingen skulde gaa lidt langsommere. Konsul Petersen tog ikke i Byraadet Afstand, da det blev vedtaget at rejse de Klingenbergsske Huse, saa han fandt sig altsaa stiltiende i at blive narret.

F o r m a n d e n havde givet Bestyrelsen en Afskrift af Byraadets Protokol, hvorefter fremgik, at det var vedtaget at give et Tilskud paa 10000 Kr.

i 5 Aar; Meddelelsen var altsaa ikke kommen fra nogen Funktionær paa Byraadskontoret, som det fra en bestemt Side var antydet.

A n d r. C h r i s t e n s e n kunde ikke garantere, at der ikke senere fremkom Andragende om Tilskud, men det blev jo Byraadets Sag, om man vilde bevilge et saadant eller ikke.

K j e l d S ø r e n s e n mente, man kunde lige saa godt gøre sig fortrolig med, at de 50000 Kr. blev et ekstra Bidrag fra Kommunen.

P. P e t e r s e n fastholdt, at Hr. H. P. Christensen fra først af var enig med Taleren i, at man ikke vilde have noget med denne Sag at gøre, men derimod holde sig til Aarhus Bys egne gamle Bygninger. Naar det nu var kommen dertil, at Hr. H. P. Christensen anbefalede Sagen, maatte han i nogen Grad være bleven narret. Taleren havde altid været Modstander af Planen og var ikke bleven skuffet over Gangen deri.

H. P. C h r i s t e n s e n vilde saa trøste sig med at have en Lidelsesfælle i Konsul Petersen.

Sagen overgik til 2. Behandling, saaledes at Bestyrelsen for Den gamle By forhandler med Forskønnelsesudvalget om Sagen.
